

«Μακαριώτατε Παπά και Πατριάρχα ημών, Σεπτή των Ιεραρχών χορεία, Εξοχώτατοι Εκπρόσωποι της Ελλάδος και της Κύπρου στην Νειλοχώρα, Εντιμοτατοι Πρόεδροι της Ελληνικής Κοινότητος Κάϊρου και των Αραβοφώνων Χριστιανών.

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί και αγαπητοί μου χριστιανοί .

Δοξάζω του Πατρός και του Υιού την δύναμιν και Πνεύματος Αγίου υμνώ την εξουσίαν, αδιαίρετον, άκτιστον Θεότητα, την βασιλεύουσιν εις αιώνα αιώνος. Με αυτόν τον δοξολογικό ύμνο με δίδαξε ο αείμνηστος Γέροντας μου Μητροπολίτης Τριφυλίας και Ολυμπίας Στέφανος , να ξεκινώ την κάθε ημέρα της ζωής μου,

Από την ημέρα της εκλογής μου, πάλιν και πολλάκις με τα χείλη του σώματος πολυ περισσότερο προσπαθώ, με τα χείλη της ψυχής μου, να ψελλίζω αυτήν την δοξολογία . Η ύπαρξη μου έχει πλημμυρίσει από ευγνωμοσύνη και πνευματική χαρά, την οποία μου χαρίζει η πρόνοια του Φιλάνθρωπου Κυρίου μας και η αγάπη Σας Μακαριώτατε. Τι να είπω και τι να λαλήσω δια την καρδιά σας που είναι γεμάτη καλοσύνη αγάπη και πατρική στοργή ; Εως της εσχάτου μου αναπνοής θα Ομολογώ την χάριν, θα κηρύττω τον έλεον, και ου θα κρύπτω την ευεργεσίαν».

Κοντά σας γνώρισα τον Παπά και Πατριάρχη ,τον στοργικό πατέρα κληρικών και λαϊκών . Τον χρυσόκαρδο λέοντα .Τον ακούραστο εργάτη του Ευαγγελίου ,τον εμπνευστή καλών και αγαθών έργων πίστεως και ευποιίας . Τον φλογερό ιεραπόστολο . Τον μεγαλοπρεπέστατο λειτουργό αλλά και τον επιμελώς κρύπτωντα κάτω από το Κριτάτο του Παπά και Πατριάρχου Αλεξανδρείας το μοναχικό τριβώνιο .

Στο πρόσωπό σας βρίσκουν απήχηση τα όσα γράφει ο ποιητής Οδυσσέας Ελύτης : Στην εποχή μας ,πολλοί μιλούν για αγάπη ... Λίγοι ξέρουν τι σημαίνει....και ακόμη πιο λίγοι ξέρουν να αγαπούν . Καθημερινά θα προσπαθώ να σας ευχαριστώ με την διακονία μου και την υπακοή μου .

Τα όσο υποσχέθηκα προ ολίγου στην Ομολογία Πίστεως μου, ευχηθείτε να τα τηρήσω επακριβώς και κατά την φοβερά ημέρα της κρίσεως να παραδώσω την παρακαταθήκη στον Δεσπότη Κύριο μας όπως την λαμβάνω σήμερα . .

Προσεύχομαι πολλά να είναι τα έτη Σας . Καθημερινά να βλέπετε να προοδεύει το έργο Σας, ιδιαιτέρως το ιεραποστολικό στην Αφρικανική Ήπειρο . Τα πνευματικά τέκνα και έγκονά σας ,να σας κομίζουν πάντα κλάδους αγαθοεργίας. Εξαιρέτως σας ευχαριστώ διότι με τιμήσατε με τον τίτλο του Επισκόπου της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης ιστορικής Επισκοπής Ιππώνος.

Της Επισκοπής που την εποίμαναν οι Άγιοι Ιερομάρτυρες Θεογένης Φιδεντιανός και Λεόντιος και ο λαμπρός Θεολόγος Άγιος Αυγουστίνος των ταις πρεσβείες επικαλούμαι Εύχεσθε όπως καταστώ όχι μόνο θρόνου διάδοχος αλλά και τρόπων μέτοχος . Στο τίμιο πρόσωπο Σας ευχαριστώ άπαντας τους Σεβασμιώτατος και Θεοφιλεστάτους Αγίους Αρχιερείς τους συγκροτούντας της περί Υμάς Ιερά Σύνοδο που με τίμησαν με την ψήφο τους, εκφράζοντας την αγάπην τους στην ελαχιστότητά μου

Συνήθως κατά την ημέρα της χειροτονίας τονίζεται από τον υποψήφιο το μεγαλείο της Αρχιερωσύνης . Δεν θεωρώ τον εαυτό μου ικανό, αλλά ούτε και είναι πρόπον, να μιλήσω για αυτό αφού δεν έχω τοιαύτη εμπειρία. Κατά την εδώ διακονία, μου δόθηκε η ευκαιρία να

μελετήσω κάποια από τα θεόπνευστα ιερά συγγράμματα του Αγίου μας Νεκταρίου. Ο Άγιος σ' αυτά τονίζει τα πνευματικά χαρίσματα και τα διοικητικά προσόντα που πρέπει να κοσμούν κάθε κληρικό και ιδιαιτέρως τον Επίσκοπο, ο οποίος ίσταται εις τύπον και τόπον Χριστού. Οι λόγοι Του, που είναι το αποστάγμα των προσωπικών του πνευματικών εμπειριών, είναι ο πνευματικός καθρέπτης, δια του οποίου διαπιστώνω τις προσωπικές μου ελλείψεις.

Χρέος του Επισκόπου είναι νά διδάσκει μέ ἔμπνευση τόν κλῆρο πρωτίστως καί τόν λαό ἔπειτα, ἀλλά ὅχι μέ ὅσα προσωπικά τον ἐκφράζουν ἢ ὅπως τον βολεύουν λέγει ο σοφός διδάσκαλος π. Ιωάννης Ρωμανίδης.

Τό ανοικτό Ιερό Ευαγγέλιο ἐπάνω της κεφαλῆς του κατά την χειροτονία του τίθεται για να του υπενθυμίζει ὅτι δεν εἶναι αὐτόβουλος. Δέν ἔχει ἴδιον θέλημα. Θα πρέπει να εἶναι πάντα φερέφωνο του Δεσπότη Χριστοῦ. Και να ἔχει ἀπόλυτο υπακοή στους Ιερούς Κανόνες και στην ἐκκλησιαστική του ἀρχή.

Ο στίχος ἐκ των ψαλμῶν ο οποίος λέγετε δια το ιερό ἐγκόλπιο του υπενθυμίζει, ὅτι πρέπει να ἔχει καθαρὴ καρδιά. Η δε ομορφιά της καρδιάς κατά τον ιερό Αυγουστῖνο εἶναι ἡ ἀγάπη.

Την ἀγάπη και το ενδιαφέρον του Καλοῦ Ποιμένος του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ως και την πνευματική ευθύνη για κάθε λογικό πρόβατο της αὐλῆς του την υπενθυμίζει το ιερό ὠμοφόριο. Εἶναι ὄντως κατά τους Ἁγίους Πατέρες μεγάλη ἡ τιμή της Ἀρχιερωσύνης ἀλλά και μεγαλύτερη ἡ ευθύνη και ὁ σταύρος, Δια τούτο παρακαλῶ ευχηθῆτε ἡ Θεία χάρις του Παναγίου και Ζωοποιοῦ Πνεύματος ὅπως θεραπεύσει τα ἀσθενή και ἀναπληρώσει τα ἐλλείποντα της ἐλαχιστότητός μου.

Δανείζομαι ἕνα στίχο προσευχῆς ἀπό τον Χρυσορρήμονα Ἅγιο Ιωάννη και ἀναφωνῶ: Κύριέ μου, ἴδε την ἀσθένεια της ψυχῆς μου και ἐμπῶσον την χάριν σου εις βοήθειαν μου ἵνα ἐν ἐμοί δοξασθῇ το ὄνομα σου το Ἅγιον. Παιδιόθεν ἀγάπησα τον Κύριο μας και την Ἀγία του Ἐκκλησία. Και Προσπάθησα να την διακονήσω με ζήλο και αὐταπάρνηση με ὅλες τις δυνάμεις μου. Ἄλλωστε ο κληρικός πρέπει να φτάνει μέχρι της προσωπικῆς θυσίας υπέρ του ποιμνίου του, υπέρ ου Χριστός ἀπέθανε.

Η προσφορά στην ἐκκλησία, ὅσο, την κατ' ἄνθρωπον πληρότητα να ἔχει, εἶναι πολύ ἐλαχίστη, σαν ἕνα κόκο ἄμμου θαλάσσης, ἀπό την ποσότητα που μπορεῖ να κρατήσῃ μια ἀνθρώπινη παλάμη. Ὅτι, και εἴαν, πρόσφερα, το ἔκανα πάντα ἀπό και με ἀγάπη και ὄχι ἀπό υποχρέωση. Μεγάλωσα παρά τους πόδας Στεφάνου Ἀρχιερέως του ἀνεξικάκου ευγενούς και λογιωτάτου. Ἀπό την παιδική μου ἡλικία με νοουθετοῦσε πνευματικά και συνεχῶς με κατάρτιζε με υπομονή και ἀγάπη Ἄριστος λειτουργός ο ἴδιος με δίδαξε να ἵσταμαι ἐνώπιον του Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, το κέντρο της ζωῆς του κληρικοῦ ὅπως συχνά μας τόνιζε, και να τελῶ τα ιερά μυστήρια με φόβο Θεοῦ, ιεροπρέπεια και κατάνυξη. Συχνά δε μου υποδείκνυε ὅτι πρέπει να οἰκοδομῶ με χριστοκεντρικά κηρύγματα τον λαό του Θεοῦ και ὄχι με πολιτικούς ἢ κοινωνικούς σχολιασμούς.

Στην σκέψη μου φέρω την ἡμέρα, που δωρίζοντας μου προσωπικά του ἀμφια, με συγκίνηση μου εἶπε "παιδί μου προσεύχομαι να ἔλθῃ ἡ ευλογημένη ὥρα να λειτουργήσῃς με αὐτά. Εγώ θα σε καμαρώνω ἀπό τον οὐρανό!" Το δάκρυ της προσευχῆς του, ὁ ἄγγελος του το περισυνέλεξε και το μετέφερε στον οὐρανό ἐνώπιον του Τρισαγίου Κυρίου της Δόξης και νυν ἦλθε το πλήρωμα του χρόνου, αὐτό το αἶτημα της προσευχῆς του να εκπληρωθεῖ. Η

χαρά του θα είναι διπλή, διότι ο αγαπημένος του ,όπως σας αποκαλούσε ,πάντα με σεβασμό , Πατριάρχης Θεόδωρος, με περιβάλλει με την ίδια στοργή και αγάπη όπως εκείνος ,και ιεουργεί το μυστήριο της χειροτονίας μου . Πάντα θα του είμαι ευγνώμων για όσα μου προσέφερε . Κολληθεί η γλώσσα μου τω λαρύγγι μου ,έαν μη του μνησθώ " κάθε εκάστην ημέραν "

Ζητώ την ευχή του ως και την ευχή των καλών του γειτόνων , όπως τους αποκαλούσε . Των μακαρία τη λήξη γενομένων Μητροπολιτών Μεσσηνίας κυρού Χρυσοστόμου Θέμελη και Ηλείας Γερμανού των οποίων η αγάπη με τιμούσε Δίπλα μου πάντα . Ιδιαίτερως στις δύσκολες σταυρικές στιγμές της ιερωσύνης μου. ήταν και είναι ο πνευματικός μου Αρχιμ. Γεώργιος Ζαχαρόπουλος Μεγάλη πνευματική συμπαράσταση είχα και από τον αείμνηστο παπά Γρήγορη της Αδελφότητος των Δανιηλσιν

Η πορεία μου στην Εκκλησία ξεκίνησε από το μικρό και άνυδρο νησάκι, την Πρώτη Τριφυλίας. Στην Ιερά Μονή Παναγίας της Γοργοπηγής όπου εκάρη μοναχός Ένα κομμάτι της καρδιάς μου πάντα θα είναι εκεί . Η Παναγία γνωρίζει τον πόνο και τα δάκρυα μου για το μικρό περιβολάκι Της . Έδωσα κατ αρχάς τον νεανικό μου ενθουσιασμό ως εφημέριος και ως Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Τριφυλίας και Ολυμπίας.

Εν συνεχεία η αάπη του ελεήμονος , φιλοεραπόστολου, και καλοκαγάθου Μητροπολίτου Γλυφάδας κυρού Παύλου , με κάλεσε να υπηρετήσω στην Θεόσωστο Επαρχία του . Την μικρή διοικητική μου εμπειρία προσέφερα επί 3 και έτη ως Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος και εν συνεχεία ως εφημέριος Με την καλή συνεργασία των πατέρων και των συνεργατών δημιουργήσαμε ότι μπορούσαμε πιο καλό, για την πνευματική ζωή των ενοριτών της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Σουρμένων. Ιδιαίτερως επιτρέψατέ μου να αναφερθώ στους νέους αυτής της εκκλησιαστικής κοινότητας Σε αυτούς αφιέρωσα ένα μεγάλο κομμάτι της διακονίας μου. Ορισμένοι ήλθαν σήμερα εδώ κοντά μας για να ψάλλουν και να συμπροσευχηθούν Ήλθαν όμως και για να γνωρίσουν από κοντά τον Πατέρα της Ιεραποστολής .Εσάς Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα για να τους αναθερμάνετε με την ευχή Σας και το χαμόγελο Σας , την αγάπη τους για τα παιδιά της Αφρικής .που σε κάθε ενοριακό κάλεσμα βοηθούσαν με πολύ φιλοτιμία .

Κοντά στο ιερέα πατέρα μου π. Παναγιώτη μεγάλωσα ζώντας στιγμές όπως τις περιγράφει ο κυρ Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης για τον Άγιο Παπανικόλα Πλάνα.Τον θυμάμαι από μικρό παιδί έως και σήμερα ακούραστο στις Ιερές Ακολουθίες και ιδιαίτερως στην Θεία Λειτουργία. Τις ζούσε με έντονο πνευματικό ενθουσιασμό και με τον τρόπο του, αθόρυβα ,χάραζε στην καρδιά μου την αγάπη για την λατρεία της εκκλησίας μας.

Στην σημερινή χαρμόσυνο ημέρα απουσιάζουν δύο μέλη της οικογενείας μου . Ο Κύριος τους κάλεσε κοντά Του ,λίγο πρόωρα κατά την κατ άνθρωπον αντίληψιν, Η μητέρα μου πρεσβυτέρα Ολυμπία και ο αδελφός μου Δημήτριος, Με τα μάτια της ψυχής, τους βλέπω να είναι εδώ κοντά μου και να χαίρονται μαζί μας .

Ακούω την συχνή ευχή της μητέρας μου . Δεν ήταν ευχή για μια γρήγορη προαγωγή στα υψηλά αξιώματα της εκκλησίας ! Σε κάθε προαγωγικό βήμα της ζωής μου ,μού ευχόταν .Χαίρομαι πολύ παιδί ,αλλά πάντα να προσέχεις στην ζωή σου για να μην χάσεις την πορεία σου προς την Βασιλεία των Ουρανών" .Την ευχαριστώ για τις δακρύρροες για μένα

προσευχές της Την πίκραναν πολλοί, αλλά η υπομονή της θεωρώ έγινε το εισιτήριό της για την αιώνια χαρά του παραδείσου.

Ο Δημήτρης με την αγάπη του και το τίμιο παράδειγμα του με στήριζε σε κάθε βήμα μου . Ένωθα το αδελφός υπό αδελφού βοηθούμενος ως πόλη οχυρά . Συνεχίζω όμως να το νιώθω διότι είναι δίπλα μου ο νεότερος αδελφός μου Γεώργιος και η έντονη επιστηρικτική αγάπη των μελών των οικογενειών τους .

Από τα μαθητικά έδρανα συνδέθηκα με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καρθαγένης Μελέτιο Η μητέρα μου τον ονόμαζε το τέταρτο παιδί της Κατά τις δύσκολες στιγμές στάθηκε συγκυρηναίος του σταύρου της ιερωσύνης μου όπως και εγώ για εκείνον . Μοιραστήκαμε πνευματικές χαρές και λύπες .Τον ευχαριστώ όλος ιδιαιτέρως διότι ήταν ο συνδετικός κρίκος με το τίμιο πρόσωπό σας και το Πατριαρχείο μας. Μου ενεφύσησε την αγάπη του για το Πατριαρχείο μας και μου δίδαξε την ορθή τήρηση των τυπικών διατάξεων και παραδόσεων του οι οποίες αποτελούν τον συνέχεια της ιστορικής πορείας μας .

Ο ενθουσιασμός μου για το ιεραποστολικό έργο και ιδιαιτέρως ,στην ήπειρο του μέλλοντος όπως ευστόχως την αποκαλείτε, την Αφρική , ,αρχίζει κατά τα φοιτητικά μου χρόνια

Με την συνδρομή των ενοριτών μου στην Κυπαρισσία επί των ημερών του αειμνήστου Μητροπολίτου Μαδαγασκάρης Νεκταρίου ανεγέρθηκε ιερός ναός προς τιμήν του Αγίου Αθανασίου Αρχιεπίσκοπου Χριστιανουπόλεως και βαπτίσθηκαν δεκάδες παιδιά Ικετευτικά παρακαλώ τούτη την στιγμή , τον Άγιο ποιμενάρχη της πατρίδος μου και Άγιο της καρδιάς μου, να υψώσει το χέρι του από την εσχαιά του Ιεραποστολικού Αμπελώνος Σας

Μακαριώτατε να με ευλογήσει και να πρεσβεύει πάντοτε προς τον Φιλάνθρωπο Κύριο .

Η αγάπη Σας με έφερε στην πόλη του Καΐρου και εδώ στην Πατριαρχική Επιτροπεία πλησίον του καλού εμπίστου συνεργάτου σας και Πατριαρχικού Επιτρόπου Σας Μητροπολίτου Μέμφιδος Νικοδήμου. Είχαμε μια ευλογημένη συνεργασία σ όλους τους τομείς . Μου έδειξε εξ αρχής μεγάλη εμπιστοσύνη,τιμή και αγάπη .

Στάθηκε πατέρας, αδελφός και πραγματικός φίλος . Κοντά του συμπλήρωσα διοικητικές πνευματικές και ποιμαντικές γνώσεις . Διδάχθηκα να σκέπτομαι και να ενεργώ πάντα ως κληρικός του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας .

Αγάπη καρδιακή απολαμβάνω από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γλυφάδας κ.Αντωνιο ,από την Μητρόπολη του οποίου μεταφυτεύθηκα εδώ . Τον ευχαριστώ πολύ για όλα και στο πρόσωπο του όλους τους συμπρεσβυτέρους ,διακόνους και την αδελφότητα της Ιεράς Μονής του Αγίου Νεκταρίου της Θεοσώστου Επαρχίας του .

Μνημονεύω με αγάπη την αδελφότητα της Ιεράς Μονής Αιμιαλών που κατέστη πνευματικό μου καταφύγιο.

Χαρά και εξαίρετη τιμή μου δίδει η παρουσία των συλλειτουργούντων Σεβασμιωτάτων και Θεοφιλεστατων Αγίων Αρχιερέων ,εκ της Σεπτής Ιεραρχίας του Αλεξανδρινού Θρόνου με προεξάρχοντα τον Γέροντα Μητροπολίτη Λεοντοπόλεως Γαβριήλ ως εκ των εκκλησιών της Ελλάδος της Δωδεκανήσου και της Κρήτης .Επιληψει με ο χρόνος διηγούμενον για την αγάπη τους στην ταπεινότητα μου .

Σας ευχαριστώ Άγιοι Αρχιερείς ,διότι οδεύσατε οδόν μακράν διά να έλθετε στην Θεοβάδιστο ταύτη πόλη και να συμμετάσχετε στην χειροτονία μου Δεν ξεχνώ το ενδιαφέρον σας και τα καλά λόγια σας και τις συστάσεις σας . Πάντα θα σας μνημονεύω στην Ιερά πρόθεση με πολύ σεβασμό και αγάπη . Στο πρόσωπο σας Πανοσιολογιώτατε π Ακακιε ευχαριστώ τον πολιο Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Σινά Φαραν και Ραϊθώ κύριο Δαμιανό ,τον Βασιλέα της Ερήμου Σινά ,που σας απέστειλε ως εκπρόσωπο του . Ασπάζομαι την δεξιάν Του με μεγάλο σεβασμό και εύχομαι να έχει την κατ σμφω υγείαν

Σε όλους τους παριστάμενους αδελφούς πρεσβυτέρους, διακόνους και μοναχούς τους εύχομαι παν δώρημα τέλειον εκ του Πατρός των Φώτων που ευόρκως διακονούν με ταπείνωση .

Χαρά γεμίζουν την καρδιά μου όλοι όσοι ήλθαν από την όμορφη πόλη που γεννήθηκα την Κυπαρισσία Την νύμφη του Ιονίου που πριν από αιώνες προσέφερε στον Αλεξανδρινό Θρόνο τον Πατριάρχη Παρθένιο τον Α. . Όσους ήλθαν από το Ελληνικό την Αργυρούπολη και από άλλα μέρη της Ελλάδας και του Εξωτερικού

Όλους όσους ανέφερα και όσους τους λησμόνησα λόγω πλήθους ή λήθης ονομάτων, τους Ευχαριστώ δια όσα μου πρόσφεραν και ζητώ την προσευχή τους .

Με τις Πατριαρχικές ευχές Σας, θα συνεχίσω να διακονώ τα μέλη της Ελληνικής Παροικίας μας ,τα παιδιά των σχολείων μας και τους Αραβοφώνους Χριστιανούς μας , Το έκανα με πολύ αγάπη και ζήλο και έτσι θα συνεχίσω , όπως το έκανε,ο Παππούς μας Άγιος Νεκτάριος του οποίου την πρεσβεία επικαλούμαι ως και των Αγίων Μάρκου του Ευαγγελιστού Νικολάου επισκόπου Μύρων , Στεφάνου του Πρωτομάρτυρος , Αλεξάνδρας της εξ Αλεξανδρείας και Νικολάου του Πλάνα ωμ την μνήμην σήμερον επιτελούμε,και των εν τοις εσχάτοις χρόνοις φανέντων Αγίων Παΐσιου, Εφραίμ και Άνθιμου του πνευματικού απο τους οποίους πνευματικά ευεργετήθηκα .

Εξαιρέτως επικαλούμαι την πρεσβεία της Υπερευλογημένης Κεχαριτωμένης Αειπαρθένου Παναγίας μας της χαράς των Θλιβομένων , που ουδείς προστρεχων στην χάρη Της φεύγει κατισχυμένος.

Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,ενώ έπρεπε να βιώσω αυτές τις ιερές στιγμές με σιωπή μακρηγόρησα, και σα ζητω συγγνώμη .

Κατά τις Αρχιερατικές χειροτονίες στάθηκα δίπλα σας ,κρατώντας την Αρχιερατική φυλλάδα . Σας έβλεπα στα μάτια. Τα μάτια που δάκρυζαν από συγκίνηση και πνευματική χαρά .Ένιωθα ότι μαζί με την Θεία Χάρη ματαδίδατε στους Αγίους Αρχιερείς και ένα κομμάτι της γλυκιάς Σας καρδιάς . Σας παρακαλώ δώστε και σε μένα τα ίδια δώρα . Την Θεία χάρη και ένα ελάχιστο της χρυσής καρδιάς σας που τους πάντας αγαπά και παρηγορεί να αγαπώ και να στηρίζω το ποίμνιο σας .